

Hit med journalen!

Eilert Ringdal
Forhandlingssjef i Psykologforeningen

Et forsikringsselskap krever at jeg utleverer kopi av hele journalen for en av mine klienter. De har sendt med fullmakt fra klienten. Det var inntil nå helt ukjent for meg at klienten har vært utsatt for en bilulykke for et år siden. Så vidt jeg kan forstå er det intet i journalen som kan belyse verken ulykken eller de skader klienten måtte ha fått i ulykken.

Den Tause Psykolog

Det må foreligge samtykke fra pasienten for at opplysninger skal kunne utleveres. Det vil være viktig for forsikringsselskapet å vurdere om de helseplager pasienten påberoper seg, er en følge av skaden eller sykdommen som har inntruffet. Bli psykologen bedt om en erklæring er det viktig at det redegjøres ryddig og detaljert for alle relevante opplysninger som kan tenkes å ha betydning for saken.

Forsikringsselskapene vil ofte be om innsyn/kopi av journal for tiden før og etter ulykken. Det kan være nødvendig for å vurdere i hvilken grad plagene har vært til stede allerede før ulykken. Pasientens fullmakt skal da normalt avgrenses til utlevering av relevante opplysninger i et nærmere angitt tidsrom. Den utleverte journalkopi redigeres i tråd med fullmakten. Journalen sendes normalt direkte til selskapets saksbehandler.

I en del saker vil det foreligge sprikende opplysninger, eller forsikringsselskapet har begrenset tillit til behandleren. De vil da be om kompelett uredigert journalkopi. For at dette skal utleveres, må pasientens samtykke uttrykkelig nevne dette, samt angi for hvilket tidsrom det ønskes kopi. En uredigert journal skal sendes direkte til forsikringsselskapets lege, slik at denne kan gjennomgå journalen og redigere bort sensitive og irrelevante opplysninger.

Ofte har ikke pasienten forstått hvilke uredigerte opplysninger som vil kunne bli utlevert med sitt samtykke. Om mulig bør psykologen da ta opp med pasienten hvilke opplysninger som vil bli utlevert. Konklusjon: Utlevering av uredigert journal skal normalt unngås. Les for øvrig mer i Tidsskrift for den norske lægeforening (nr. 1, 2002, s. 2459; nr 30, 2002, s. 2908).